

Til § 10.

12) Da Udtrykket „sædvanlig“ i Linie 3 formentlig ikke behøves, har Flertallet foreslaaet det udeladt.

Til § 12.

13) Flertallet skønner ikke rettere, end at den Brygger, der kun tilvirker skattefrit Øl, kun bør være undergivet det i den almindelige Lovgivning foreskrevne Ansvar for hans Handelsbøgers rigtige Førelse, medens den i fiskale Hensyn begrundede Straffeforhøjelse kun bør ramme den, som brygger skattepligtigt Øl, og hvis Bogføring derfor tillige udgør et Middel til Skattens rigtige Oppebørsel. Dertil sigter det af Flertallet stillede Vædringsforslag, gaaende ud paa, at der i Lovforslagets S. 4, Lin. 1 øverst efter det første „eller“ indskrives den Sætning, „for saa vidt han brygger saadant Øl“.

Til § 13.

14) Medens Landstinget i forrige Samling vedtog at fastsætte Straffebestemmelsen for uagtsomme Forseelser af den i § 12 omhandlede Bestaffenhed til Bøder fra 200 til 2,000 Kroner, der i Gentagelsestilfælde kunne stige til 5,000 Kroner, ere disse Bøder i det forelagte Lovforslag foreslaaede forhøjede til 1,000—5,000, der i Gentagelsestilfælde kunne stige til 10,000 Kroner.

I Lovforslagets Motiver begrundes denne Forhøjelse ved Henvisning til, dels, at det vil være saa godt som umuligt at godtgøre, om nogen Hensigt til at besvige Statskassen har været til Stede eller ikke, eller endog blot med nogenlunde Sikkerhed at skønne derom, hvoraf Følgen da let kan blive, at Straffebestemmelserne i § 12 kun yderst sjældent ville komme til Anvendelse, og at i de fleste Tilfælde derfor ogsaa forsættelige Overtrædelser i svigagtig Hensigt kun ville blive straffede efter § 13; dels at Mangel paa skyldig Agtpaagivenhed i et Forhold, hvor saa meget beror paa vedkommendes Samvittighedsfuldhed, overhovedet ikke kan betegnes som undskyldelig. Mod denne sidste

Bemærkning skal Flertallet indvende, at den af Landstinget vedtagne Bødestemmelse dog ogsaa netop af Hensyn til den rigtige Bogførings fiskale Betydning er sat forholdsvis saa højt, at den nok turde være egnet til at anspænde vedkommendes samvittighedsfulde Omhu. Og paa den anden Side gaar det ikke an at overse Handlingens væsentlig forfælskelige Strafbarhed, efter som den er øvet med Hensigt til at besvige Statskassen eller ikke. Den kan i sidste Fald være saa ringe, begrundet i en enkelt staaende, mindre betydende og undskyldelig Fejltagelse, at en Bøde af 1,000 Kr. vilde være en aldeles uforholdsmæssig Straf derfor, særlig i mindre Bryggerier, hvor efter de ledende Kræfters Antal og Bestaffenhed Fejltagelser snarest kunne befrygtes. Naar Motiverne, for at raade Bod paa denne Ubillighed, henviser til Toldbestyrelsens Myn- dighed ifølge § 18 til at nedsætte eller eftergive Bøden, da bliver denne vidtgaaende Besøgelse formentlig ogsaa ulige mere naturlig og forsvarlig, hvor Bødens Mindste- maal kan synke til 200 Kroner, end hvor det bliver staaende ved den fem Gange saa store Sum.

For saa vidt Motiverne endnu henviser til Vanskeligheden ved at bevise Hensigten, da skal man gøre opmærksom paa den Rolle, som Forsættet spiller og altid har spillet i vor Straffelov som Moment i Tilregneligheden, og denne i Retfærdighedshensyn begrundede Søndring bør da ubetinget ogsaa fastholdes paa dette Sted. Til at granske Hensigtens Tilstedeværelse foreligger det samme Middel, som i andre lignende Straffesager, nemlig en offentlig Underøgelse, som det jo staaer i Toldbestyrelsens Magt at foranledige, og hvor denne da ikke afføder tilstrækkeligt Bevis til at domfælde den sigtede for Besvigelse af Statskassen, vilde det være urigtigt dog ad en Genvej at straffe ham derfor ved en Forhøjelse af Bøden for den uagtsomme Forseelse, saa at denne for saa vidt i Virkeligheden straffedes som en ubeviist forsættelig, medens Fængselsstraffen